

Könyvespolc

Gyerekek szexuális kizsákmányolása (Részletek Kate Millet tanulmányából)

Kate Millet politikai aktivista, művész és író. Könyvet írt többek között a prostitúcióról (The Prostitution Papers) és a szexualitás és a kegyetlenség politikájáról (Sexual Politics, The Politics of Cnielty). Az utóbbi művében megrázó képet fest a modern államokban tudatos kormányzási módszerként alkalmazott kínzás gyakorlatáról.

Hogyan válhatott napjainkra lehetségessé, hogy a világ gyermekeinek szexuális kizsákmányolása a történelemben mindeddig példátlan méreteken és szervezett formában jelentkezzen? Jóllehet olyan tevékenységről van szó, amelyet általában mindenütt elítélnék és törvényekkel tiltanak – főként ebben a században – a közelmúltban világkonferencia összehívására volt szükség, amely ennek a gyakorlatnak a riasztó terjedésével volt hivatott foglalkozni...

Ki adna el egy gyermeket ilyen körülmények közé? Kilenc éves, prostitúcióra kényszerített kislány; befolyásos san francisco-i homoszexuális fiatalember importált „inasa”, aki egyben „szexuális rabszolgája” is; garantáltan szűz kislány, aki nem fertőzheti meg AIDS-szel a tisztes turistát.

Ki adna el egy gyermeket ilyen körülmények közé? Ki adhat el? A szülők, az ifjúság gyámolítói, természetesen védelmezői...? Hagyományosan a „szegénységben”, a kilátástalanságban, a szükség és a pusztító túlélés gondjaival küszködő szülői gondoskodásban látták a magyarázatot... De a szakadék kihasználtak és a kihasználók között jóval mélyebb, mint a nyomor. Amiről valójában szó van, az a korlátlan és igazságtalan hatalom.

A kihasznált lény – a gyermek – számára ezek a körülmények a rabszolgaságot jelentik. Ráadásul, a gyermek, mint adásvétel tárgya, személytelenné válik, egyfajta nemléte, ürességbe süllyed. Hatalmas veszteség éri: megfosztják a múltjától, esetleg az általa jól ismert nyelvtől és környezettől, idegenek veszik körül...

Az otthonából bántalmazás miatt elszökött gyermeket másféle úr várja. Azt is, akit elraboltak, eladtak, és most fogoly... nincs gyermekkor, sem iskolába járás. Csak betegség és reményvesztettség. Nincs jövő...

A gyermekek szexuális kizsákmányolása virágzik, mert az emberi lények árucikké történő degradálását egyre lelkesebb és egyre jobban ellátott piac ösztönzi.

A gyermekek szexuális kizsákmányolását természetesen még mindig tiltják a törvények és elítéli a közvélemény. Nemrégiben a világ nemzetei fontolóra vették – bátortalanul ugyan, de azért most először – annak indítványozását, hogy a gyermekek teljes emberi jogi státuszt és jogokat kapjanak. Miközben a hatóságok nagyon ritkán, vagy egyáltalán nem adnak konkrét engedélyeket, amelyek a gyermekek szexuális kizsákmányolásának rohamos terjedését elősegítenék, az összes szektor cinkos, amely ellenőrizhetné, hogy munka- vagy házasságközvetítéssel, társkereséssel, fényképkatalógusok forgalmazásával, vízumokkal, bevándorlással vagy szexturizmussal foglalkozó ügynökségeknek van-e engedélyük különleges „szolgáltatások” nyújtására.

A fejlett országokban óriási felháborodás kíséri a gyermekpornográfiát, ugyanakkor a gyermekek – mások gyermekeinek – szexuális kizsákmányolása világszerte zajlik. Egy új

fatalizmus van születőben, mely szerint ez a gyakorlat most is létezik, a jövőben is létezni fog, hiszen ott van a profitszerzés szokásos motivációja csakúgy, mint az „élvezet”. A régóta ismert, mások feletti hatalomgyakorlás aszexuális élvezete most szélesebb körben, egy még védtelenebb csoport bevonásával él tovább – végtére is a gazdaság globalizációjának korát éljük...

A gazdaság igazságtalansága aligha új jelenség, ismerhetjük a piaci erők, a nemzetközi kereskedelem, sőt a globális gazdaság működéséből is. Ami új, az annak képessége, hogy visszaszorítsuk, hogy megvédjünk nemzeti gazdaságokat és fejlődő országokat. A globális gazdaság a mohóság leviatánja előtti elkerülhetetlen megadás jelszavává vált. Ha alkalmazkodunk ehhez a képlethez, elfogadjuk az összes velejáró vérlázító körülményt és a legzordabb jövő lehetőségét, amiben a világ egy munkásnyúzó üzem, a lakói egy új szerencsefia szükségszerű prédái, még a gyermekei is „erőforrások”, a kizsákmányolás logikus tárgyai. Nem más ez, mint a társadalom öngyilkosságának receptje...

Tehát nem egy új igazságtalansággal állunk szemben, hanem a régivel, amely hatalmassá és gátlástalanná vált. Elérkezett az idő, hogy tegyünk ellene valamit, hogy meggyőződéssel és hatékonyan cselekedjünk, hogy jövőt biztosítsunk olyan gyermekek számára, akiknek talán másképp semmilyen jövőjük nem lenne.

A gyermekek szexuális kizsákmányolása bűncselekmény, melyben a gyermek az áldozat és nem az elkövető. Olyan bűncselekmény, amelyből ki kell menteni a gyermeket, és minden lehetséges eszközzel arra kell törekedni, hogy visszakapja egészségét és boldogságát. Ezért a büntetért a jövőben minden kizsákmányolónak és visszaélőnek viselnie kell a következményeket: a gyalázatot és a törvény általi üldöztetést.

*(News and Views, Nov.-Dec. 1996)
Fordította: Oláh Judit*